Sterke verhalen

Afgelopen week: het was slecht weer en ik stond met een mevrouw bij de bushalte.
Ze herkende me en we kregen het over politiek.
Ze stemde al jaren niet meer, want dat hielp toch niet.
Ze vertelde over verwachtingen en gebroken beloften.
En helaas voor ons maakte ze geen uitzondering voor het CDA.

Uit onderzoek blijkt dat deze mevrouw niet de enige is die zo denkt.
Nederlanders zijn boos op de politiek - of erger.
Boos over de besluiteloosheid.
Over het onvermogen om een geloofwaardig antwoord te geven op hun zorgen.
Zorgen over hun toekomst en over die van hun kinderen.
Zorgen of de volgende generatie het wel beter zal krijgen dan zijzelf.
Zorgen over hun buurt, hun werk, hun gezin.

Of je nu mensen spreekt op feestjes of in bushokjes: de sombere verhalen overheersen.
Over de politiek in het algemeen. En over de samenleving.

***

En wij? Wat voor verhalen vertelt het CDA eigenlijk?
Over de politiek? Over Nederland? Over onszelf?

Vertellen we nostalgische verhalen over vroeger?
Verhalen over gemeenschapszin in een tijd dat geluk nog gewoon was?
Ik hoop van niet. Want nostalgie is een slechte raadgever.
Deze tijd schreeuwt om nieuwe oplossingen.

Wel oude waarden, geen versleten verhalen.

Wat voor verhalen vertellen we?Vertellen we boze verhalen over het kabinet?
Vast wel. De regeringspartijen houden elkaar en het land gevangen in een perspectiefloos uitruilakkoord.
En de premier heeft plechtig afstand gedaan van visie. (en eerlijk is eerlijk: aan deze belofte houdt hij zich wél)
Maar met alleen kritiek overtuigen we niet.
Ons verhaal moet een alternatief bieden. De leegte vullen.
En dat valt niet mee, zeker niet als je zo lang zelf in de regering zat.

Wat voor verhalen vertellen we?Vertellen we makkelijke verhalen als antwoord op boze kiezers?
Veel kiezers voelen zich verlaten.
Door een overheid die hun problemen niet ziet.
In de oppositie kun je alle kritiek omarmen en pijnloze oplossingen suggereren. Maar dan zouden we een karikatuur maken van het CDA.
Nee dus.

+ Wij zijn niet van de loze beloften. Wel van degelijk denkwerk.
Wij zijn niet van het populisme. Wel van onderscheiden antwoorden.
Alleen als we scherp kiezen, houden we zorg en zekerheid voor wie het nodig heeft.
Het gaat om vertrouwen en een nieuwe balans: minder overheid, meer samenleving.
Dat verhaal is het oerverhaal van het CDA: Soevereiniteit in eigen kring. Subsidiariteit.
En het is razend actueel.
Dát is het verhaal van het CDA.

***

Deze week kreeg de Rabobank een enorme boete. Maar erger dan de boete was de fraude. Natuurlijk werd er geroepen om meer toezicht.
Maar dat is niet de kern. Het begint bij gedrag. In de krant stonden de mailtjes van de graaiers aan elkaar. Ontluisterende teksten. En even dacht ik: "weet je moeder eigenlijk dat je dit doet?"

Mensen willen een verhaal van ons, waarin ze zichzelf herkennen.
Ze willen zien dat wij staan voor wat zij belangrijk vinden.
Waarom zouden we het CDA vertrouwen? Wat is onze *missie*?
En dan komen we er niet met het opsommen van gerechtigheid, solidariteit, gespreide verantwoordelijkheid en rentmeesterschap – onze vier uitgangspunten.
Mensen willen weten wat we er mee doen.

- In het Strategisch Beraad van Aart-Jan de Geus lieten we zien dat onze waarden antwoord kunnen geven op de grootste problemen van deze tijd.
- Het verkiezingsprogramma dat we daarop baseerden, bleek in de CPB-berekeningen de beste weg te zijn om uit de crisis te komen.
- En Sybrand's zeven principes helpen raadsleden en kamerleden om elke dag de kern van onze politiek zichtbaar te maken.

En dat is alleen nog maar het werk van de voorhoede: de partijvernieuwing komt op stoom. Door u. Door de inzet van duizenden leden.

- We zijn het aan onze stand verplicht: het CDA heeft de meeste leden van alle politieke partijen. Hun kracht benutten we in het nieuwe

politiek beraad, waarvoor u vast een betere naam kunt bedenken – maar daarover vanmiddag meer.

- We werken het verhaal van het Strategisch Beraad verder uit in de nieuwe meta- en visiegroepen. Niet binnenkamers maar in het publiek debat. En kom vanmiddag alvast naar de deelsessies van 'Democratie Nu' en 'Zorg'.
- Veel mensen leveren hun bijdrage aan de uitbouw van de zeven principes. Kijk maar eens op onze website.
- En we hebben nu een campagne-academie, die met alle campagneleiders spetterende, moderne campagnes bedenkt.

+ Natuurlijk beginnen we bij de leden, want die dragen onze idealen. Die vertellen ons verhaal.

Ons verhaal heet in Groningen '*noaberschap'.* In Drenthe en Twente trouwens ook.
Het heet hier in Fryslân '*mienskip'*. En we zagen hier in Leeuwarden hoe belangrijk dat is.

In rond Hollands heet het '*de kracht van de samenleving*'.
Dát is de kern van het CDA-verhaal.
En dáár staan we voor!

****

Zaterdag was ik in Brabant.
Daar zag ik een glanzend filmpje over kennis, kracht en innovatie, gedeputeerde Ruud van Heugten liet dat zien. Prachtig!
*En ik kreeg een glossy, de ´*Quiet 500*´, de tegenhanger van de Quote 500.*
Het ging over armoede en wat dat met mensen doet. Indrukwekkend.
Zo stonden ze naast elkaar: de snelle wereld van ASML en het ontroerende verhaal van pater Poels

die elke nacht op de fiets zakjes brood brengt bij mensen zonder eten.

Het is het verhaal van ons CDA, dat wij ons inzetten voor allebei.
Deze werelden zijn niet los verkrijgbaar.
We moeten ze verbinden. Sterk met zwak. Oud met jong. Vandaag met morgen.

Toen vorig jaar de onderhandelingen in het Catshuis stukliepen, viel het kabinet. Wij ondersteunden toen het Lenteakkoord. Dat was geen misselijk pakket: hogere accijnzen, bezuinigingen en investeringen in duurzaamheid. Dat betekende flink wat lastenverzwaring – overigens met bijbehorende lastenverlichting op de langere termijn die het kabinet nu achterwege laat. Hoe dan ook, wij zijn daar niet voor weggelopen.

Nu zeggen we: wat toen nodig was, is nu genoeg. Je kunt niet doorgaan met het extra belasten van middeninkomens. Dan ondergraaf je de solidariteit. Complimenten dus voor Sybrand, voor Eddy en voor de andere fractieleden. Dat hebben jullie goed gezien en scherp gezegd. Economisch herstel vraagt nu om een overheid die maat houdt.
En die ruimte laat aan mensen en bedrijven. Alleen zo krijg je echt herstel.

Maar het leek alsof iemand midden in de nacht het licht aandeed in het kippenhok. Grote verwarring. Is het CDA nu ineens rechts?
Ik weet niet of het nou links is of rechts om rekening te houden met de mensen die het straks moeten opbrengen. Om niet op de pof te willen leven.
+ Wat ik wel weet is dit: we laten onze kinderen en kleinkinderen niet het kind van de rekening zijn.
Ook dat is rentmeesterschap en solidariteit.
Daarover gaat ons verhaal.

***

Hoe onderscheidend dat is, zag ik op de 50+-beurs. De CDA-stand was recht tegenover die van 50+ - Henk Krol stond nog te folderen: alles voor 50 plussers. Wij hadden in onze stand een foto: Til Gardeniers temidden van haar kinderen, kleinkinderen en een achterkleinkind.

Prachtige foto, maar daarachter zat ons idee over generaties.
'Kijk', zei ik tegen mensen die langskwamen, 'al die mensen hier op de beurs leven toch niet alleen voor hun eigen portemonnee? Je wilt toch dat het goed gaat met je kinderen en kleinkinderen? Solidariteit tussen generaties, dát is onze keuze.
We hebben er veel nieuwe leden aan overgehouden.

+ Oud solidair met jong en jong met oud.
Dit verhaal overtuigt.
Dát is ons CDA.

***

U hoort het: we hebben een sterk verhaal.
En het loont om dat te vertellen in een tijd die daarom schreeuwt.
Over verbinden, over waarden en over de kracht van de samenleving.

+ Dat was de kracht van Elaine Vlaming in Hollands Kroon.
Dat was het verhaal van Arjan Kraijo in Molenwaard, en van Robert van Papeveld in Goeree.
Dat maakte het succes van Jelle Beemsterboer in Schagen.
Zij scoorden bij hun herindelingsverkiezingen, met de beste ideeën, met de beste mensen. Zij vertelden een verhaal dat mensen vertrouwen gaf.

***

+ Met dat vertrouwen gaan we de verkiezingen in.
Deze maand in Fryslân met Thea Koster, Hans Broekhuizen en Frans Veltman
en in Alphen aan de Rijn met Marjon Verkleij.
En daarna op naar maart in de rest van het land.
Met een verhaal over ASML en pater Poels.
Een verhaal over wat mensen bindt.

++ Dit is het verhaal van het CDA.
Een sterk verhaal.
Van een partij van en voor mensen.
De partij van de samenleving.
De grootste lokale partij van Nederland.
De partij die werk maakt van z’n inspiratie, elke dag.

Omdat we dat aan onze stand verplicht zijn.
Omdat we dat aan ons land verplicht zijn.
Omdat de kiezers dat van ons vragen.
Wij gaan ervoor.
Voor ons CDA.

Ik dank u!